

“Püstkojas” möödub talv muretult

Lumetõkked ja varjukangatoed tuleb ümber ilupuude sättida juba hilissügisel, enne kui maapind kõvaks külmub.

Minu lemmikud on okaspuuvormid. Sügise üks viimaseid aiatöid ongi nende talveks ettevalmistamine, et mitte näha kevade saabudes kurba pilti, kus lume raskus on mu iludused viltu või katki vajutanud.

Juba aastaid tagasi leidsin aiakeskusest nägusad bambuskepid, mis on kerged, tugevad ja vastupidavad. Enne maa külmumist torkan need taime ümber maasse.

Varem asetasin kepid lihtsalt kaldu taime ladva suunas, kuid peagi leidsin, et veel parem on vaiad pealt nõoriga kokku siduda. Selline “püstkoda” kaitseb puud tõhusalt raske lumemütsi vajutuse vastu.

Kevadtalvise päikese eest kaitsen igihaljaid puid rohelise varjutuskangaga, mida on nüüd lihtne bambuskeppidest karkassile laotada nagu mantlit õlgadele. Kinnitan kanga vanade, aga tugevate kardinaklambritega. See on väga mugav ja töö edeneb kiiresti. Teen seda kohe jaanuari algul, sellega minu sügisesed aiatööd siis ka lõpevad. Kevadel hoiان varjutuskangaid peal seni, kuni maa on sulanud ja taimed saavad juba mullast vett kätte.

Kerajate elupuude võra seon kokku aianõoriga. Seda tuleb teha plusskraadidega ja tingimata kuiva ilmaga, et võra sisse ei jääks niiskust, mis soodustab haiguste arengut. Seon võra üsna kitsaks, liikudes alt ülespoole. Nii ei murdu lumega ükski oksake ja võra püsib seest kuiv. Kokkuseotud elupuudele tõmban pähe varjutuskangast kotid nagu mütsid, õmblesin need ise. Kotisuud nõörin alt kinni.

Kahel viimasel talvel on minu ponnistused end igati õigustanud. Kevadel elupuid nõöridest vabastades on nad olnud imekaunilt rohelised, ja mis kõige tähtsam – ühtlaselt ümarad pallid.

Maapinda ilupõsapeenral katan männikooremütsiga. See teeb mu elu lihtsaks, sest hoiab niiskust

Talv võib tulla, meie oleme valmis. Kuna mullu surus lumi väikese ‘Luua pärli’ väga maha, sai ka tema nüüd endale kaitsva “püstkoja”. Varjutuskangast harilik kuusk ei vaja, sest ta ei karda päikesepõletust. Samal põhjusel – et hoida oksid – ümbritsevad kepid ka kukerpuid.

Mikrobioota lumetõkkeks on pooleks saetud alumiiniumist võimlemisrõngad. Nende otstesse on surutud armatuurvardad, et tugikaar maa sisse suruda. Kevadel saab kaartest kurgitunneli karkass, millele tõmmatakse kile peale.

ega lase umbrohul kasvada, lisaks meeldib puukoor mulle oma loodusliku väljanägemise poolest. Talvel hoiab koorepuru aga juuri külmumise eest. Järgin hoolsalt profiaednike soovitusi, et multšikiht oleks enne talve tulekut vähemalt 5–6 cm paksune.

Roomavatele kadakatele panen okste alla maapinnale kuuseoksi ja kive. Nii käib õhk põõsa alt läbi ega teki niiskust, mis soodustab seenhaiguste arengut.

Kokkunõöritud elupuu oksid ei saa lumi laiali suruda. Kuna roheline aianõör oli poes otsas, tuli kasutada kollast.

SIRJE KARI

SIRJE KARI